

Kar čedna je številka: 100!

21. marca letos je Mešani pevski zbor Zveze društev upokojencev občine Ljubljana Moste-Polje v svojem devetletnem obstoju izvedel svoj stoti pevski nastop.

To se je zgodilo v Domu starejših občanov na Bokalcu. Spet so se nasmehili obrazi poslušalcev – oskrbovancev tega Doma; kot že neštetokrat, ne samo tu, ampak v vseh enakih domovih v Ljubljani in širom Slovenije, kjer smo nastopili z izvajanjem naših pesmi.

Povsod so nas sprejeli z navdušenjem, saj smo jim prinesli prijetno razvedrilo in spremembo v njihovo sicer dokaj enolično življenje.

Ob slovesu se nas povsod spremljale besede: »Pridite še in čimprej!« Marsikje so nam dali v spomin na srečanje prisrčna spominska darila, seveda vsa izdelana z njihovimi lastnimi rokami. Vse to hranimo v vitrinah na naši Zvezi DU občine Lj. Moste-Polje.

Po vsakem takem nastopu se počutimo še močnejše in bogatejše v srcu, saj občutimo, kako uspešno opravljamo veliko humano poslanstvo s tem, da prinašamo v sredino teh naših starejših občanov, katerih soletniki smo tudi mi, občutek pomladitve, saj jim zapojemo tudi pesmi, katere so, kakor mi, tudi oni peli v mladih letih!

Ne mislim pisati sedaj še o naših nastopih na Revijah pevskih zborov občine Lj. Moste-Polje, ali o naši soudeležbi na republiških pevskih zborih pevcev – upokojencev in pa na Taborih vseh slovenskih pevskih zborov, vsako leto v Šentvidu pri Stični. O tem in še o marsičem, o življenju v našem močanskem, oziroma občinskem pevskem zboru upokojencev, bomo pa zapisali prihodnje leto, ko bomo januarja 1990 praznovali 10-letnico obstoja našega pevskega zbora.

Do takrat in še naprej pa naj nas prijetno in uspešno vodi naša mlada, simpatična zborovodkinja tov. Nataša Carnelutti.

Če se nam pa kakšna prijateljica zborovskega petja, predvsem prijatelj (moških glasov pogrešamo!) želi priključiti, boste vsi dobrodošli septembra meseca, ko začnemo z novo sezono in z novim pevskim programom! To si zapomnite!

CIRIL TRAVEN

V Podgradu se imamo lepo

Kot je razvidno iz fotografije, je bilo ob 8. marcu zopet lepo v Kulturnem domu v Podgradu. Zbranim so v okrašen dvorani pripravili pester kulturni program moški pevski zbor, mladinci ter pionirji in cicibani.

Vse smo vneto poslušali, ko pa se je pojavil na odru in sproščeno zaigral in zapel naš doslej najmlajši ansambel pod vodstvom neutrudnega Antona Corela, smo bili vsi skupaj še bolj veseli in srečni.

Tovarišu Corelu želimo lahko samo zdravja (veselja in dobre volje ima dovolj), da bo lahko nadaljeval delo z mladimi. Pri tem pa mu tesno stoji ob strani žena Mila, ki mu pomaga vsestransko, saj imajo otroci običajno glasbene vaje v njihovi hiši.

Po dobri, praznični večerji nam je zopet do poznih nočnih ur igral in pel ansambel OBZORJE iz Bevk, ki ga bomo še povabili med nas. Tudi godci pravijo, da jim je lepo v naši družbi.

Veselite in potrebo do nastopov začuti pri nas že mlado bitje – najmlajša v ansamblu »še ne hodi v šolo«.

Zato pravimo: na svidenje na veselem in zabavnem tradicionalnem poletnem podgrajskem pikniku, pa tudi na svidenje na

delovnih akcijah za kulturni dom in napeljavu kabliske televizije v Podgradu!

Mihaela Ribič

Iz šolskih klopi

● Šolsko glasilo MOSTOVI

V tem šolskem letu je izšla 1. številka glasila učencev OŠ Karla Destovnika-Kajuha v Štepanjskem naselju.

Polna je imenitnih prispevkov naraščajočih vrst: Ogledali so si film Idealist, bili na obisku pri predsednici skupščine mesta Ljubljana – Nuši Kerševan, anketirali so udeležence plesnih vaj, imeli intervju z Miro Bavec o delu in uspehu krožka za izrazni ples, pisali so veliko tudi o sebi o svojih bližnjih in o svojem pogledu na svet. Mentorja glasila sta Alenka Lavrin in Tihomil Šlenc. Naslovno sta oblikovali Nina Radin in Tina Globokar iz 7. d, tipkali pa so: Gregor Hočevar, Gregor Ostojčič, Nina Radin, Sabina Stravs, Tina Globokar. Izid glasila na 30 straneh pisarniškega formata so omogočile delovne organizacije Papir servisa, TE-TO Ljubljana in Ona-On.

Objavljamo uvodni zapis uredništva Mostov.

DRAGI (M)UČENCI IN (M)UČITELJI!

Sem dolgo (m)učil se in bal, slovo sem svoji petki dal, je glava prazna, sreče ni, sedaj si le na sneg želi.

(Oprostite mi, dragi tovariši Prešeren!) Bilo je razburjenje, napeto, ljubezno polno, z (m)učitelji natrpano proo polje. Upamo, da nas bodo kljub smrtin obdobjem v prejem polletju do konca leta še pomislili. V MOSTOVIH razkrivamo in objuhamo spomine na minule šolske in lepe proste dni, saj se je dogajalo

maršikaj lepega in nepozabnega. Zdaj pa se bomo za nekaj časa preselili v civilizirano življenje izven (M)UČILNIC.

Sedaj pa še eno prosto po gospodu Vodniku:

Ne pete ne štirite
pri meni ne bo,
dovolj je učenja,
naj pički pojo!

UREDNIŠTVO MOSTOV

● Šolsko glasilo NAŠ ČAS

Tudi učenci osnovne šole Nove Jarše, Clevelandka 11 so v tem šolskem letu izdali prvo številko glasila NAŠ ČAS. Glasilo je zajetno in bogato ilustrirano. V njem je tudi priloga mladinske organizacije, za likovno opremo pa je poskrbel likovni krožek. Naslovno je izdelal Aleš Padavnik, likovni urednik je Božo Flašman, mentorica pa Irena Celin.

Uredniški odbor sestavlja 14 učenk in učencev. Med drugimi prispevki sta tudi dva pogovora s skupnim naslovom ŽIVLJENJE JE PRESENET-LJIVO. To sta pogovora s pedagoginjo Jeleno Vidmar in psihologinjo Mileno Droljc. Vprašali so ju tudi: »Imate za konec kakšen osebni nasvet za osnovnošolce?« Odgovorili sta vsaka drugače.

Milena Droljc: »Moj nasvet je, da živite čimbolj pestro, zanimivo življenje in ne tako, kot ga ponavadi vi. Ko pridete iz šole, se zavolite pred televizor in tako preživite vse popoldne. Več bi se morali vključiti v kulturno dogajanje v Ljubljani. Zanimivo in ustvarjalno živite ta svoja leta!« Jelena Vid-

mar pa je odgovorila: »Splača se vam biti izobražen. Mislim, da bi človek moral vedno stremeti za napredkom, za osebnim razvojem, vedno bi moral poskušati priplezati čim višje. Uživate življenje!«

● Šolsko glasilo STOPINJE MLADOSTI

Učenci OŠ II. grupe odredov v Novih Fužinah so tudi izdali prvo letošnje glasilo. Tudi to glasilo je zaradi prijetne zunanje opreme že na prvi pogled privlačno, prav tak vtis pa človek ohrani tudi po pregledu njegove notranjosti. Glasilo je likovno opremil Darian Geohelli, kičeno ga je uredila Ivica Semrl, mentorici pa sta bili Andreja Zele in Ivica Semrl. Seveda pa je glavni stvaritelj glasila 10-članski uredniški odbor. Prostor za uvodni prispevek so dali ravnateljci šole. Objavljamo ga v celoti:

DRAGI PRIJATELJI!

Razmišljam, kaj naj vam rečem ob prvi številki glasila v tem šolskem letu, ki se je že prevesilo v drugo polovico; kaj naj vam rečem spodbudnega, ohrabrilnega, lepega, kot vodilo za delo in nadaljnje uspehe na naši skupni poti do skupnega cilja; kaj naj vam rečem za to leto, v katerega smo zakorakali. Besedo s čarobno močjo, ki bi imela pravi zven in postavljala na pravo mesto vašo miselnost, vašo pripravljenost, vašo pripravljenost in vašo uspešnost? Žal take besede ne poznam. Poznam pa besede in misli, o katerih večkrat razmišljam in si njihovo vrednost razlagam in dopovedujem – prizadevnost in vztrajnost pri delu, medsebojno razumevanje in spoštovanje, spoštovanje tudi naših različnosti, tovarišestvo, odprtost, človečnost, ljubezen, dostojanstvo...

45 let Partizanskega zbora

Od kar živi naš človek na teh slovenskih tleh, je rad prepeval. Pesem ga je spremljala od rojstva do smrti, od materine uspavanke do tiste, ki so mu jo prijatelji zapeli ob grobu. S pesmijo je znal izraziti vsa svoja doživljanja in notranja občutja. Tako je bilo vselej in bo.

Ko je druga svetovna vojna pahnila naše ljstvo v najhujše, a tudi najponosnejše dni, je izpovedal naš človek svoj upor proti mučenju tudi s pesmijo. Z njo je pozival k upor in orožju, spodbujal in bodril v najhujših preizkušnjah, vriskal ob zmagah in jokoval ob grobovih padlih tovarišev. To je bila pesem boja in upora. Bila je preprosta, vendar izbrana in globoko doživljiva. Šla je od vasi do vasi, od ust do ust, kakor bi jo veter nosil in trosil za pogum in vero v zmago. Taka je bila borbeno in udarna, partizanska in revolucionarna pesem.

V takem ozračju se je porodila zamisel, da bi iz borcev-invalidov ustanovili pevski zbor. DO od zamisli do realizacije ni bila lahka, vendar so spomladi 1944 zbrali nekaj invalidov, zborovodjo in pričeli z vajami. Borcev-invalidov, ki bi že prej prepevali v kakšnem zboru, ni bilo, vendar so pevcu pridno vadili in prvič nastopili 27. aprila 1944 na proslavi tretje oblednice OF. Tako se je rodil Invalidski partizanski zbor. Od tega trenutka dalje je ta zbor delal, se učil in nastopal, skratka, živel. Kaj takega ni imela niti ena zavezniška redna vojska, niti kako drugo odprniško gibanje med drugo svetovno vojno. V tem obdobju je pustil za seboj globoko in neizbrisno sled. Zato, ker je bila to bojna partizanska enota, ki je z borbeno pesmijo bojevala svoj boj, enota, kakršne dotlej še ni bilo in nikoli in nikjer. Do konca vojne je ta zbor živel in pel kratak čas, ustvaril pa je toliko, da je ostal pomemben član našega narodnoosvobodilnega boja, ki ga zgodovina ne bo mogla prezreti.

Partizanski invalidski pevski zbor je svoje ime nosil do konca leta 1971, ko se je preimenoval v Partizanski pevski

zbor, kakor ga poznamo še danes. Tudi po vojni so pevci nadaljevali z revolucionarno in delavsko pesmijo. Tako je z leti nastal močan pevski zbor, sedaj seveda z novim poslanstvom, obnavljati naše boje, revolucionarne pesmi in pesmi drugih narodov, ki se bojujejo za svobodo ter jih prenašati na mlade rodove kot dragoceno vrednoto NOB. Ves ta čas je imel zbor številne nastope po Sloveniji, v vseh drugih republikah in pokrajinah ter v tujini, kjer si je kot predstavnik borcev za mir pridobil številne prijatelje. S pesmijo so navduševali poslušalce v Avstriji, Bolgariji, Češko-slovaški, Gruziji, Italiji, Madžarski, NDR, Nizozemski, Norveški, Poljski in Romuniji. Zbor je sodeloval tudi pri

mnogih filmih in TV oddajah, posnel 18 gramofonskih plošč in več kaset partizanskih in revolucionarnih pesmi. Za svoje delovanje je dobil številna odlikovanja in priznanja, med katerimi sta najdragocenejši Prešernova nagrada in nagrada AVNOJ leta 1978.

Borbena partizanska in revolucionarna pesem tako živi in bo živela. Rojena med bojem in v najhujših preizkušnjah našega ljudstva, mora živeti naprej, tudi v današnjem razrahljanem svetu, ko je svetovni mir vsak dan znova v nevarnosti in ko je naša svoboda največja dragocenost, ki jo imamo in ki se je moramo sleherni dan znova zavedati. Zato je ta naša pesem tako dragocena nam in mladim rodovom, ki mu jo predajamo kot dediščino največje rodoljubnosti in ljubezni do svobode. Ta naša pesem je in bo vedno ostala luč našega današnjega in jutrnjega dne.

MILAN ZALETEL

Vesti iz kulture!

● V galeriji Altos de Grmionto v Buenos Airesu je na ogled razstava grafik stiriinajstih jugoslovanskih slikarjev in grafikov, med njimi je tudi šest Slovencev.

Razstavo sta pripravila jugoslovanska ambasada v Argentini in ljubljanski mednarodni grafični center.

S svojimi deli sodelujejo naslednji jugoslovanski likovniki: Boris Jesih, Janez Boljka, Lojze Logar, Jože Spal, Klavdij Tutta, Boris Zaplatil, Anka Burič, Jakov Djuričič, Husni Hrasniqui, Slobodan Nedeljković, Dušan Perčinkov, Agim Salihu, Milica Vučković in Safet Zec.

● V začetku aprila je zasebna celovška založba Alekto izdala pesniško zbirko koroškega Slovenca Andreja Kokota »Die Dornenblüte« (Bodoči cvet) v nemškem jeziku. Zbirka vsebuje številne Kokotove pesmi, prevedene v nemški jezik. Pesmi je prepešnil v glavnem avtor sam.

● 8. februarja letos je minilo 40 let,

● V SPOMIN

Poslovili smo se od umrlih članov ZB NOV

Iz ZDRUŽENJA ZB NOV ZADVOR
– Antonija Trtnik, Berčičeva 2,
– Cirila Petrc, Litjska c. 254.

Iz ZDRUŽENJA ZB NOV DOLSKO
– Ivan Sasso, Vinje 26.

Iz ZDRUŽENJA ZB NOV KODELJEVO
– Josip Vdovč, Dom Tabor, Ljubljana
– Antonija Dolinšek, Jana Husa 62, Ljubljana.

Iz ZDRUŽENJA ZB NOV POLJE – SLAPE – STUDE-NEC
– Ivanka Leban, Polje.

Iz ZDRUŽENJA ZB NOV JANČE – PREŽGANJE
– Vinko Levičnik, Sp. Besnica 5.

Iz ZDRUŽENJA ZB NOV ZELENA JAMA
– Miro Trčič, Pohlina 34, Ljubljana.

Zelim vam, da čim več teh vrednot z razumevanjem osvajate in osvojite. Šolsko in kolektorsko leto bomo lažje in lepše zaključili z zavestjo in prepričanjem, da smo noveletnim razmišljanjem o sreči dodali še novo kvaliteto in vsebino. Saj se spomnite, kakšno je bilo naše razporedanje o sreči? Da, sreča. Od nekaj do človek išče in sanja. Za lastno srečo in srečo drugih lahko mnogo naredimo sami. Ne iščite je v imetju, ugledu, pomembnosti, lepoti. Nostite jo v sebi. Le negujte in razvijajte jo.

Dovolite, da si pri tem medsebojno pomagamo. Zaupajmo in verjemimo si.

Vaša ravnateljica
Marija Pečnik

● Šolsko glasilo NOVINAR

Tudi učenci OŠ Leopolda Mačka-Boruta so izdali prvo letošnje številko svojega glasila Novinar. Glasilo so uredili člani novinarskega krožka in ga natiskali v ciklostilni tehniki. Ob izidu so napisali: »Kljub vse težjem pogojem vztrajamo in izdajamo glasilo kot vsa leta do sedaj. Skromnejši tisk in likovno izvedbo pa smo skušali nadomestiti z vsebinsko zanimivejšimi zgodbami o našem delu in življenju.«

odkar je bil v Celju ustanovljen komorni moški pevski zbor. V 40 letih delovanja se je zbor povzpел v sam vrh slovenskega komornega petja. Zbor vodi prof. Janez Bole, dolga leta pa ga je vodil prof. Egon Kunec.

Jubilejni koncert je bil 7. aprila v celjskem Narodnem domu. Zbor je dosegel lepe uspehe tudi na tujem in z mnogimi zbori v ZR Nemčiji in na Nizozemskem navezal tudi prijateljske vezi.

● Slovenski violinist Miha Pogačnik je v začetku aprila imel uspešen koncert v Teatru aunicipal v Sao Paulu in v Belenu v Braziliji. V Braziliji je Pogačnik koncertiral že leta 1988. Po tem uspešnem koncertu odhaja v Sovjetsko zvezo, v Tbilisi, kjer se 22. aprila pričene Festival Idriart.

● 10. aprila je v Ljubljani nastopil ameriški saksofonist John Edvard Kelly ob spremljavi mladega pianista Bojana Goriška. Nastop sodi med koncerte, ki jih vsak mesec prireja Društvo slovenskih skladateljev v svojem Koncertnem ateljeju. Zaradi velikega zanimanja je bil koncert izjemoma v dvorani Srednje glasbene in baletne šole na Vegovi 7.

Izvedel je tudi Osterčovo Sonato za alt saksofon in klavir, napisano leta 1935. Skladbo je Slavko Osterc posvetil znanemu koncertantu na saksofonu Sigurdu Racherju, katerega učencec je bil tudi John Edvard Kelly.

● Na aprilski seji Sveta za vzgojo in izobraževanje pri Republiški konferenci SZDL so tokrat veliko pozornost namenili tudi glasbenemu izobraževanju. V razpravi so se pojavili predlogi po ustanovitvi strokovnega sveta za glasbeno izobraževanje. Svet naj bi skrbel za vpisne pogoje, dajal strokovne smernice glasbenega izobraževanja ter sprejemal tudi učne programe za nižje in srednje glasbene šole. Zbral in uredil M. R.

Ivanu Zupančiču v slovo

Pravzaprav smo ga poznali zelo, zelo malo. Kot profesorji pripravnik je začel svojo vzgojno-izobraževalno pot leta 1945 v pravkar osvobojenem Mariboru. Že tam se je z vsem pedagoškim žarom navezal na doraščajočo generacijo. Vzljubil je vsakrno obliko in metodo dela z njimi, čeprav jim tega domala nihdar ni pokazal. Prej nasprotno, a pod trdo potezo obrazu so mladi spoznavali njegovo pravo bit Slovenca in skupnem boju za vsesplošni hitrejši razvoj.

Vedno bolj pa ga je pritegovala tudi stroka – diplomiral je na ljubljanski univerzi iz zemljepisa, zgodovine in narodopisja – s poudarkom na razvoju civilizacije, še posebno tiste, ki je bila pomembna za Evropo.

Po letu 1960 je z nahrbtnikom na ramah prepotoval Balkan, Malo Azijo (večkrat), Libanon, Egipt... Temeljite priprave na ta popotovanja – celo študij teh jezikov – in zapiski s teh potovanj so mu izčistili poglede na dialektiko družbenih gibanj, prelomov in mirnejših obdobj vsesplošnega razcveta. Plod tega je prek tisoč strani obsegajoča študija o Mali Aziji. Kakšna škoda, da mu je omahnila roka tako rekoč ob pisanju zadnjih strani sklepne redakcije rokopisa. A tudi objavljena krajša dela in drugi rokopisi čakajo vestnega analitika, da oceni njegov prispevek k razvoju našega geopolitičnega in etnografskega zgodovinskega znanja.

Navezanost na mlade ljudi je profesorja Ivana Zupančiča konec 60-ih let za dobro desetletje pripeljala v našo občino za ravnatelja osnovne šole Vide Pregarc. Spoznanja o brez-

● Program za april in maj 1989

18. april ob 20. uri
Koncert jazz in zabavne glasbe glasbenega studia Nade Žgur

19. april ob 13. uri
Koncert Jerce Mrzel, zaključena predstava za osnovne šole

19. april ob 17. uri
Občinsko srečanje otroških in mladinskih pevskih zborov

20. april ob 17. uri
Občinsko srečanje otroških in mladinskih pevskih zborov

21. april ob 19.30
Ivan Cankar: Lepa Vida, gostovanje Stalnega slovenskega gledališča iz Trsta

22. april ob 16. uri
Sobotno popoldne za otroke: Bicek Ferdinand, lutkovna igrlica, gostuje LG Ljubljana

24. april ob 18. uri
V počastitev občinskega praznika – koncert Papirniškega pihalnega orkestra Vevče pred KD Španski borci

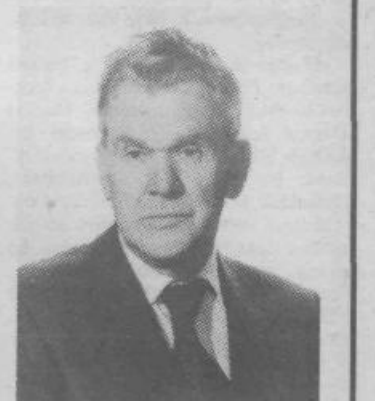
24. april ob 19. uri
V počastitev občinskega praznika – otvoritev razstave naših likovnih ustvarjalcev in likovnikov pobratenih občin Bileče in Plužine. Razstava bo v Jelovškovev likovnem salonu.

6. maj ob 16. uri
Sobotno popoldne za otroke: Sinje modri Peter, gostuje lutkovna skupina OŠ Brezovica

7. maj ob 20. uri
Koncert moškega pevskega zbora MANNAN KOOR SIND SOSEPH 1924 iz Landgraafa, Nizozemska

8. maj ob 18. uri
Otvoritev razstave Kozjansko, Jelovškov likovni salon

9. maj ob 19.30
Gostovanje glasbenega in folklornega ansambla LAMATI GENERATION iz Lramham University iz Prova, ZDA.

pravnosti podložnikov starega sveta in o duhovnem svetu le-tega, ki mu ni manjkalo magije vseh vrst, so mu morda – preobčutljivemu – prekrila obraz z zunanjo trdoto, a z njo ni mogel prekriti vzgojiteljske ljubeče skrbi tudi za mlade Moščane, Zelenojamčane. Še več. Pridružil se je piscem II., dopolnjene izdaje zbornika naše občine Iskra in plamen z uvodnim prispevkom Nastanek in razvoj severovzhodne Ljubljane, se zagrizel v končno redakcijo svojega najobsežnejšega rokopisa, skočil najbrž zato pogledat še neke dosežke arabske civilizacije in kulture v Spaniji, pa ostajal vse bolj doma. Upokojil se je in se začel umikati v naravo. Vedno bolj se je poglobljal v rodno deželo, nosil s seboj belečnico in vanjo skrbno zapisoval nova in nova spoznanja.

Sredi lanskega leta je zvedel za svojo neozdravljivo bolezen, še obiskoval bližnjo okolico Ljubljane – a 18. marca letos je v 71. letu starosti tiho umrl. Zaželel je biti pokopan v najožjem krogu svojih domačin.

S smrtjo Ivana Zupančiča je odšel strokovnjak in est, razgledan in pokončen človek, preskromen s svojim velikim srcem za sočloveka, vlasti mladega, doraščajočega. Njegovo delo pa je pustilo neizbrisne sledove. AM